

Змајево писмо Ружи Личанин:

Од како знам, цвеће сам увек волео, зато што је лепо, добро и невино, што мирише, што се човек њиме накитити и поносити може, али никада још нисам толико, тако слатко и озбиљно о цвећу мислио и сањао као сад, и то о ружи и рузмарину.

Ружин одговор Змају:

Кад сам Ваше писмо примила, нисам знала јесам ли будна или ми је на сну дошло. Дуго сам се мучила, 'оћу ли детињу дужност преступити, без материног знања жељу Вам испунити, најпоследње одважим се уверити Вас да је срце још сасвим моје, да чије би било, кад све до сад нисам знала да се може коме поклонити, слушала сам више пута, ал' осећала и веровала нисам.